

Mesa Litti

FORRÓ PERCEK

 Publio

Forró percek

*Szenvedélyes szerelem
Vad szex
Nem csak nőknek*

Mesa Litti

2015

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

„Annyira fáj, hogy nem törődsz velem, amennyire én szeretném, annyira fáj, hogy szeretlek, és ezt nem érzem már kölcsönösnek. Tudom, hogy csak akkor látlak újra, ha én elmegyek hozzád, és téged ez cseppet sem zavar, mint ahogy azt sem veszed észre, mennyi fájdalmat okozol közönyöddel nekem. De nem tudok túllépni rajtad, míg meg nem kaplak a tested és lelked teljes egészében, hogy te is azt érezd, amit én, hogy neked is fájjon minden egyes pillanat, amit nem velem töltesz, hogy fájjon minden egyes szívverésed, amikor rám gondolsz, hogy érezd, milyen, amikor szeretünk valakit. Nem vagy kőből, csupán kell valaki, aki megszelídít. Én vállalom ezt a szerepet, és ha sikeres leszek, akkor vagy örökké együtt élünk, vagy eldoblak, mert ezt is megérdemelnéd. De most még az a szerepem, hogy megszerezzelek, úgy, ahogy te tetted velem.”

Margaret Mitchell

1.rész Mindig csak veled

Első csók - újra

Hadakozok magammal, hiszen örültem hiányzol, és vágyom rá, hogy láthassalak, érinthesselek. Másrészt dühös vagyok. Mérges. Tele vagyok indulatokkal, amiért nem jelentkezel. Miért annyira természetes az neked, hogy mindig így leszel? Hogy mindig várni foglak?

Szeretlek, ezt Te is nagyon jól tudod. Jobban is, mint kéne. Sokkal odaadóbban, mintsem megérdemelnéd. Hiába. Kétségek között vagyok. Nem tudom bebizonyítani, hogy átversz, de képtelen vagyok arra is, hogy elfogadjam, hogy soha nem érsz rá. Hiszen sosincs időm rád.

Talán, ha egy nyomorult esélyt adnál. Csak egyet. Akkor bebizonyíthatnám, hogy megérte, vagy meggyőzőhetném magam arról, hogy semmi esélyünk sincs együtt. Régen annyiszor elképzeltem már, hogy milyen lenne...

Egy kis konyha volt és egy nappali. A konyhaszekrény elfoglalta a helyiség egyik falát teljesen. Fehér és sötétbarna színe jól passzolt a fa ajtókhöz. Az ablak előtt álló aprócska asztallal találtuk szembe magunkat, mikor beléptünk, körülötte négy fatámlás székkal. Ott ültem, és tanultam mikor hazaérteztél. Csókkal és egy szoros öleléssel köszöntöttél. A vacsora már készen volt, együtt ettünk és közben megbeszéltük mi is történt aznap. Aztán amíg elrendezted ügyes bajos dolgaidat én összepakoltam magunk után, majd a közös fürdő befejeztével megpihentünk a tévé előtt. Szorosan egymás karjaiba, csókok közepette figyeltük a műsort, majd néha egymásba belefelejtkezve szeretkeztünk.

Sokszor voltak olyan elképzeléseim is, hogy már alszom mire hazaérsz. Túl későn jöttél és én a tévé előtt aludtam e, a kezemben egy könyvvel. Csókkal ébresztettél és mosolyogtál. Hiszen álmaimban és az ábrándozásaimban mindig mosolyogsz. Kikapcsoltad a tévét, becsuktad a könyvemet. Fáradtak voltunk mindketten, de inkább egymás közelségével foglalkoztunk, mint a gondokkal.

De szép is lenne... Csak sajnos nem tudom, hogy ez meg fog-e történni valaha? Gyanítom nem. Ahhoz neked is akarnod kéne. Néha nem tudom eldönteni, mi is történik velünk. Eleinte nagyon kedves voltál, és hetente találkoztunk. Akkor úgy éreztem, hogy talán lehetne ebből több is, nem csak a szeretőség.

Annyi átbeszélgetett éjszaka után, végre újra találkoztunk. Nagyon sok idő telt el mióta utoljára láttalak. Több év is. Egy hirtelen jött üzenet indította útjára a gyönyört. Én tettem meg az első lépést, mint általában mindig.

- Nem érnél rá este? Találkozhatnánk.

- Nem tudom még. Ha lesz időm, jelentkezem.

És hívtál is. Fél 8 után találkoztunk. Nem tudtad még, hogy hol lakom, így kerestünk egy olyan helyet, amit nem tudsz eltéveszteni. Én taxival mentem ki a McDonald's elé, Te már vártál rám. A szívem a torkomban dobogott, de nem csalódtam. Pont ugyanannyira édes és helyes voltál, mint akire emlékeztem. Félttem, hogy nem fogunk már tetszeni egymásnak, de szerencsére nem így lett. Beszálltam az autóba és arcon csókoltál. Nagyon boldog voltam. Sokat beszélgettünk aznap este. A múltból, az elmúlt párkapcsolatokról, azokról a napokról és percekről folyt a szó, amikor nem tudtunk semmit egymásról. Egyáltalán semmit. Megszakadt a dolog. Nekem egy új szerelem jött,

neked egy rázósbabb időszak. Elsodort az élet minket egymás mellől. De talán kellett az a pár év egymás nélkül, hogy értékelni tudjuk azt, ami most van. Én értékelem, is, hogy újra az életem része vagy. A Te érzéseidről nem tudok nyilatkozni.

Oh, bár tudnám mi játszódhat le vajon a kis fejedben! Sok nő szeretné tudni, hogy a férfiak vajon mire gondolnak, de azt hiszem a pasik is pont ugyan így vannak velünk, nőekkel.

Órákat ültünk egy kis helyen, ahova szinte soha sem járok. Zárás előtt eljöttünk és tettünk pár kört a városban, majd visszatértünk a McDonald's parkolójába. Ültünk és néztük egymást. Feszengtem, majd egyre közelebb hajoltam hozzád és egy csókra készültem.

- Ezt Te sem gondoltad most jól meg, ugye? - kérdezted meredt tekintettel.

- Nem - sütöttem le a szemem és visszahúzódtam.

Tudtam, hogy nem szabad, mégis hajtott valami. Nem akartunk még elengedni egymást, ezért felmentünk hozzám, és az ágyon ülve folytattuk tovább a dilemmázást.

Közelebb hajoltam. Összeért az arcunk, az orrunk, a fülünk. A kezünk finoman, majd erősen szorítja a másik ujjait. Csak épp a szánk nem érhet össze. Nem lehet! Nem szabad! A jó és a rossz hadakozik bennünk. Egyik percben lehet, majd újból nem. Tudjuk jól, hogy nem történhet meg. Ez az egy apró csók sem. Apró puszikkal halmoztál el, ami olyan fura volt egy férfitől. De soha nem felejttem el, hogy mennyire érzékenyen viselkedtél. Kapok a kezemre, a fülemre, a homlokomra. Adok a karodra, a nyakadra, az arcod hajlataiba. Összeér az orrunk és szinte a szemünk is, hiszen a szempilláink csaknem összegubancolódnak a heves, kínzó viaskodástól.

Nem! Nem lehet! Nem szabad!

Eleinte még csak egymás mellett ültünk, de szépen lassan keresztbe tettem a lábaim a tieden. Átkaroltam a nyakadat és hozzád bújtam. Magával ragadott az illatod, a férfias vonásaid. Átöleltél, és magadhoz húztál. Kicsit sem férfias, de gyengéd kezeid a combomon pihennek. Simogatsz. Nézel. Vágyakozol. Fejünket a párnára hajtjuk, és pont úgy bújunk egymáshoz, mint akik régen nem érezték már egymás közelségét. Csókolnál, de nem teheted.

Mégis vágyom rá, hogy az ajkad az enyémhez tapadjon, hogy a nyelved érintse a szám szélét. A mutatóujjad a felső ajkamhoz ér. A szemed sarkából figyeled a reakcióm. Dübörög a szívem, zakatol az agyam.

Nem! Ne! Nem! Nem lehet! DE! DE! DE! Akarom!

Végtelenül akarom, hogy a nyelved pusztító tűzként járja végig a fogaim által felállított csatasort. Hiszen ellenkezőnek. Összezárva állnak és meg sem moccannak. Pedig a nyelvem kitörni készül. A védők viszont hősiiesen állják a próbát. A szívem kevésbé.

Dilemmázol. Én is agyalok. Mert nem tudom, mi lenne a helyes lépés. Döntenem kell, mert fogy az időnk.

Támadásba lendülök. Most csak én. Csókolnálak, de elhúzod magad. Tudom, nem azért, mert nem akarsz. Nem mintha ellenedre lenne, hogy megízlelhess. Csupán tisztában voltál velem, hogy hibázunk, ha megteesszük.

Annyi év eltelt és mi újra így együtt vagyunk, mégsem éghet a csókod az ajkamon.

De nem megy. Nem tehetünk róla, de nem tudjuk visszatartani az érzelmeinket, a vágyainkat. Teljesen véletlenül történik meg, hogy az ajkunk összeér. A szájunk széle óvatosan simul egymáshoz. A puha hús kívánczozva tárul fel a másik előtt. Nyelveddel gyengéden érinted az enyémet, a testem beleremeg ebbe a gyönyörű pillanatba. A szívem egyre hevesebben dobog, a gyomrom összeszorul, és hirtelen megnyugszom. Az ölelő karjaidban fekvé csókolom az ajkaid. Ennél romantikusabb dolgot el sem tudok képzelni. Akármilyen történt köztünk a pár év alatt, volt sok jó és sok rossz is. Voltak isteni szeretkezéseink és remélem lesznek is még, de a legszebb estém egyelőre az volt, mikor újra megcsókoltál.

Visszaemlékezés

Lassan 8 éve ismerjük egymást. Forró, tüzes nap volt, mikor először megpillantottam.

Hm, milyen kis helyes - gondoltam egyből. És tényleg az volt. Ha emlékeim nem csalnak, akkor egy fekete pólót viselt. Szőkésbarna haját már akkor is felzselézve hordta, amit a mai napig is imádok rajta. Azon a meleg nyári napon nem hozzám jött, hanem egy barátnőmhöz. A legjobb barátja pedig hozzám. A kapcsolatunk hetek alatt egyre jobban elmélyült. Ha valami problémám volt, nyugodtan fordulhattam hozzá. Mindig meghallgatott és tanácsokkal látott el. A beszélgetéseink egyre inkább elkalandoztak egymás irányában, közben a haverja az exem lett, és ő sem kavargott már a barátnőmmel.

Rájöttünk talán, hogy egymás társaságára jobban vágyunk, mint valaki máséra. Nem tudom, hogy ő mit érezhetett, mert konkrétan sosem mondta. De, talán egyszer, nagy unszolás hatására elszólta magát, hogy szeret. De annyira halvány az emlék, hogy nem is vagyok biztos benne, hogy megtörtént. Én nagyon szerelmes voltam már belé akkor is. 16 éves lehettem és ő 17.

Az ágyban feküdtem. Lábam a párnám helyén, párnám a lábam helyén. Fejem a párnán. Akkor mondta először, hogy Kedvesem. Igaz, hogy csak telefonon keresztül, de akkor szólított úgy, ahogy még soha senki. Hiszen mit érnek a szép szavak, ha nincs mögöttük érzelm? Hívhat valaki Kicsimnek, Nyuszikámnak, hanem érez irántam semmit, csupán egy lyuk vagyok a sokból. Tudom és érzem, hogy neki nem az voltam, hiszen akkor még szó sem esett köztünk szexről. Akkor még a nyálás érzelmek voltak terítéken, amik most annyira hiányoznak. Hiszen örültem vágyom rá, hogy újra Kedvesemnek szólítson, hogy órákat beszéljünk esténként telefonon, mint annak idején szinte minden éjjel.

Lefekvéskor mindig magam mellé tettem a mobilom, hogy akár az éjszaka közepén is felhívhasson. Ha csak pár perc ideje van, akkor hallhassa a hangom. Így volt minden éjjel. Hívott és én feleltem. Írtam az üzeneteket minduntalan, a nap minden órájában és minden percében, hogy mennyire szeretem, és mennyire hiányzik. Üzentünk egymásnak, hogy mennyire szeretnénk megcsókolni a másikat, érinteni a bőrét, érezni a szívverését.

Mire újra találkoztunk hónapok is elteltek, sőt talán egy év is. Egészen addig csak az éteren keresztül tápláltuk az érzelmeinket. De a szenvedély és a vágyakozás nem lanyhult egy cseppet sem. Izzott a levegő, mikor megpillantottam és egyből a nyakába ugrottam. Csókról akkor még szó sem lehetett, hiszen a barátaink, az exem is velünk volt. Citromsárga pólót és egy kék rövidnadrágot viselt. Tisztán emlékszem még arra is, hogy a felsője kicsit lyukacsos anyagból készült, a nadrágot pedig piros minták díszítették. Rajtam egy fehér és világoskék mintás, vékonypántos top feszült, illetve egy bordó háromnegyedes nadrág. Annyira izgatott voltam, hogy hirtelen nem tudtam mit mondhatnék. Felsétáltunk a barátnőméhez. Útközben mindenki nagyon jól elbeszélgetett. Mi kettesben róttuk az utat és ki nem estünk egymás szeméből.

- Azt hittem nem fogsz tudni eljönni - mondtam.

- Először úgy is volt. De azt hiszem látni akartalak - mosolyodott el Peti.

- Roland nem hagyott már békén, hogy szeretne még találkozni velem legalább egyszer. Hiába mondtam neki, hogy én viszont látni sem bírom, hajthatatlan volt. Ekkor jutott eszembe az az ötlet, hogy ha már elindul, akkor jöhetnél velem Te is - kezdtem mesélni.

- De hát hiába jött le Roland, nem hinném, hogy túl sokat foglalkoznál velem.

- Éppen ez az. Nem értem, miért lesz jó az neki, hogy én egész végig veled leszek elfoglalva? Ki akarom élvezni a perceket, hogy itt vagy. Remélem a lányok majd elszórakoztatják, de biztos fel fog tűnni neki, hogy én inkább a Te társaságodra vagyok kíváncsi.

- Én pedig a tiedre.

Természetesen a többiekkel is beszélgettünk. Érdeklődtünk kivel mi történt, amíg nem találkoztunk. A vérem viszont egyre jobban forrt.

- Kijönnél egy kicsit velem? - fordultam kérdésemmel Peti felé.

- Persze.

Kimentünk a ház elé, a kicsi, kövezett udvarra. Az ajtó mellett két fehér műanyag szék állt, Peti leült az egyikre, én pedig eléje guggoltam. Kezeimet megpihentettem a combjain.

- Mit szeretnél mondani? - somolygott Peti.

- Nem tudom. Semmit. Csak szerettem volna kettesben lenni veled - vigyorogtam.

Nem tudom már, hogyan történt, de elmerültünk egymás tekintetében, megfogta a kezem és az arca egyre közelített az enyém felé. Tudtam, hogy eljött a pillanat. Ajkaim hívogatóan kacsintottak felé és egy örökké valóságnak tűnt, mire egymáshoz ért a szánk. Az első csók. Mennyei. Puha ajka kóstolgatott, ízlelt, majd a nyelve is felfedezte az enyémet. Vidám játszadozásba kezdtek egymással. A pillangóim vad táncot jártak a hasamba és a szívem egyre gyorsabban dobogott. Édes volt a csókja, mint a legfinomabb svájci csokoládé. Olvadoztunk és csüngtünk egymás ajkán.

- Azt hiszem, ezért hívtalak ki... Hogy végre megcsókolj - pirultam el.

- Nagyon vágytam már a csókodra én is. De tudod ugye, hogy nem szabad egyelőre kiderülnön, hogy mi van köztünk?

- Igen tudom - feleltem lesütött szemmel.

Reméltem elmondja majd Rolandnak egyszer, hogy egymásba gabalyodtunk. Hát azóta már eltelt jó néhány év, de azt hiszem Roland még mindig nem tud semmi konkrétat. Sejtése biztos van, hiszen ami másnap történt, az alól képtelenség kibújni.

- Menjünk vissza, mielőtt valaki még utánunk jön - javasolta Peti.

Gyorsan újabb csókot nyomtam az ajkára, majd csatlakoztunk a többiekhez. A barátnőim egyből rájöttek, hogy kint történt valami. Mosolyogtak és vidáman nevetgéltek. Hiszen tudták mit érzek. És csak remélni tudták, hogy Peti nem fog átvérni.

Vacsora után sétálni indultunk. Bemutattuk a fiúknak kisvárosunkat. Akkoriban nagyon rászoktunk a nyalókára a csajokkal. Minden este egy közeli éjjelnappali bolt előtt tanyáztunk és

20-40 forintokért vettük a különféle ízesítésű pálcikás golyókat. Az ízükre szinte már nem is emlékszem, csak arra, hogy volt kék, piros és zöld. Mindegyik megfogta a szánkat és a nyelvünket. Az elszopogatásuk után még jó pár órával később is kék volt a nyelvem. Most is itt kötöttünk ki. A fiúk leültek egy padra. Azt hiszem heten voltunk. 4 lány és 3 fiú. A harmadik srác Roland egyik haverja volt. *Aranyos, barna fiú, aki úgy nézem nagyon hajt Kingára*- gondoltam. Hozzám pedig Reni, Kinga és Niki párosult.

Évekkel ezelőtt még nagyon meleg volt a nyári esték is, nem úgy mint manapság. Igaz, hogy napközben van akár 40 fok is, de estére lehűl a levegő. Akkor este langyos szellő fújt, de mikor a bőrünk összeért forrt a levegő. Nem tudom hogyan, vagy miért, de összeszedtem a bátorságom, és Peti combjára ültem. Annyira senkit nem lepett meg a dolog. A nyalókát is felváltva ettük, bár ő mindig mondta, hogy nem kér, de én csak nyomtam a szájába, hogy utána érezhessem az ajkai ízét az édességen. Óvatosan a kezét is megfogtam. Senki nem látta. Csak mi éreztük az összekulcsolódó ujjak finom simulását. A tiltott gyümölcs mindig a legédesebb. És tényleg így van. Felajzottak a mozdulatai. Szinte tüzeltem, mint egy vadmacska. Kívántam a csókját, az érintését. Hogy ne kelljen bujkálni, hanem nyíltan csókolózni mindenki előtt és begyűjteni az irigy pillantásokat, hogy lám milyen boldogok is vagyunk. Én az voltam, ez biztos. Az, hogy Peti agyában vajon mi játszódhatott le, örök rejtély marad.

Soha nem beszél az érzéseiről azóta sem, és ezt nem szeretem. Bárcsak néha elmondaná, hogy mi foglalkoztatja, mire gondol és kire éppen.

Elindultunk kettesben sétálni. Ahogy a hátunk mögött hagytuk a többieket egyből megfogtuk egymás kezét és csókolózni kezdtünk. A nyelve olyan gyorsan törte át a fogaim által nyújtott bástyát, hogy csak kapkodtam a levegőt és viszonztam a mozdulatait. A gyönyörű barna szemei csukva voltak. Mindig csukott szemmel csókol. Ez annyira megnyugtató. Vidám voltam és még nagyon fiatal. Az életet még hírből sem ismertem, s a problémákat sem. De a szex az más. Minden csókja után egyre nedvesebb lettem és éreztem a meredező farkát, miközben hozzám simult. Egy meredek, kivilágított utcán sétáltunk felfelé kéz a kézben. A számat nem tudtam csukva tartani az örömtől, hogy végre vele lehetek. A közeli parkban kötöttünk ki. A magas fák eltakartak minket a kíváncsi szemek elől. Nem mintha bárki is járt volna arra éjszaka. Csak az utcai lámpák fénye világított át a lombkoronákon.

Még ma is tudom, hogy pontosan melyik padra ültünk le. Jártam arra pár éve és lefényképeztem. Szeretem azt a helyet. Egy olyan élmény helyszíne, ami a mai fejemmel már kissé vicces és gyerekes csínynek tűnik, de akkor, ott talán az első olyan orgazmust éltem át, amire azt mondom, hogy igazán megérte.

Egymással szemben helyezkedünk el, széttárt lábainkkal a padot fogtuk közre, majd egyre közelebb húzott magához és a combjaimat a lábára helyezte. Szerelmes voltam. Apró csókokkal halmozta el a nyakam, puha ajkai hevesen falták a bőröm. Közben én is erőlködtem, hogy elérhessem őt a nyelvemmel. Éreztem, ahogy a nedvesség végigfut a hüvelyemen, majd a combomra csordogál. Remegett a testem az izgalomtól. A mozdulataim olyan esetlenek és kiforratlanok voltak. Félénken nyúltam a farka felé. Segített. Kiszabadította a nadrág fogságából a kemény rudat. Hozzáértem. Forró volt és lüktetett a kezemben. Az erek kidomborodtak rajta. Nagynak éreztem, szinte óriásinak. Lágyan végigsimítottam a makkján a nedvet. Lehajoltam és óvatosan a számhoz illesztettem. Megnyaltam.

- Ahh...de jó - hörögte Peti.

- Mmmm.... - próbáltam teli szájjal mosolyogni.

Érdekes íze volt. Olyan nem megszokott, de isteni. Az ő íze. Az ő testnedve. Szinte szétfeszítette a számat az egyre duzzadó fallosz. Én pedig csak nyeltem és nyeltem a húsát egyre beljebb. Kevés gyakorlattal rendelkeztem, de Peti elmondása szerint már akkor a mennyekbe tudtam repíteni. Miközben én hősiezen munkálkodtam rajta, ő a kezébe vette a melleim. A bimbók összecsapódására kéjesen felsóhajtottam és még jobban rátapadtam a dorongjára. A fogaimmal óvatosan bántam, nehogy megsértssem a bőrt. Egyre vadabban és hevesebben járt a szám rajta, és ő mindig hangosabban zihált felettem. A percek pillanatokká sűrűsödtek és kikapcsolt a táj körülöttünk. A kellemes szél simogatta a bőrünk, miközben szeretttük egymást. Úgy éreztem széttép a kín, ha nem érezhetem a nyelvét magamban. Gyorsabb ütemre kapcsoltam és szinte vertem a számba a farkát. Éreztem, hogy nagyon közel van már a csúcshoz, hiszen szinte libabőrös lett a keze és egyre erősebben szorongatta a melleimet. Közben a puncimba dugta az ujját, ami már tocsogott a kéjtől. Az egész bugyimat átázta.

- Uhh...ez az....nyomd belém erősebben az ujjad - hümmögtem. És ő egyre mélyebben döfködte a hamvas puncimat. Közben hangos sóhajtások hagyták el az ajkait. A nadrágból kibuggyanó herék össze-összecsapódtak, ahogy a farka ugrált a számban. Egy pillanat alatt elélezett. Lavinaként tört át rajta a forróság és nedvét mind a számba engedte.

Letérdelt elém a nadrágomat letoltuk és ő félrehúzta az átázott tangámat. Két kézzel a padnak támaszkodtam és a combjaim közé tette a fejét. Lágyan csókolgatta a vénusz dombomat.

- Olyan jó sima, pont így szeretem.

A rózsaszín ajkak hívogatták már. Megfeszült a testem és beleremegtem mikor először a nyelvével érintett ott lent. Szinte záporként kezdett folyni belőlem minden testnedvem. A szemeim fennakadtak, a szám kiszáradt mikor először belekóstolt milyen ízem is lehet. És tetszett neki. Nagyon. Úgy lefetyelte a kis barackot, mint a szomjas vándor az első pohár vizet. Szinte az egész arcát a lábaim közé temette. A szája, az orra, a bőre mind-mind a nedvemtől fénylett.

Annyira kényelmetlen volt a helyzet, hogy alig bírtam már tartani magam a kezeimmel. Hiszen elgyengítettek az érzelmek. A szenvedély lángja úgy lobogott kettőnk között, mintha soha nem akarna kiégni. *Talán még azóta sem égett ki.* Széttett lábaim között nyomult egyre beljebb a hüvelyemben. Nyelvét és ajkait a csiklómra nyomta és erőteljesen nyalta. Hosszan felnyögtem, mellbimbóim keményen álltak és az égnek meredeztek. Csupasz voltam. A testem és a lelkem is. A bugyi pántja egyre jobban vágta a fenekem, de a kín, amit éreztem, hogy végre elélezek erősebb volt ennél. Kéjhullám futott végig a testemen, szinte abban a pillanatban eléleztem, mikor egyik ujját bedugta a puncimba. Elborított a gyönyör és rápillantva a boldogság tengerében úsztam.

Szemem szemedben. Kezed kezemben. Ajkad ajkamon. A szerelemnél nincs csodálatosabb hatalom.

Ahogy írom ezeket a sorokat teljesen felizgultam. Annyira régi már az emlék, a képek szinte elhalványultak a fejemben. De az érzés még mindig él és gyönyörbe hajszol. A melleim megfeszültek. A csípőm vad táncol jár. Bizsereg a csiklóm és a puncimat előntötte a vágy. Akarom érezni őt. De mivel nincs itt, tudom, hogy nem is jön még egy jó darabig. Így magamra maradok. Saját örömömnek kell a kovácsa legyek. Kopognak az ujjaim a billentyűkön, a szívem egyre hevesebben ver. Csak a padot látom magam előtt, és kis esetlen csitriket, akik rángatják vissza magukra a ruhát. Megfognak egymás kezét és csókokkal halmozzák el egymás ajkait. Lüktetek. Nem bírok magammal. Lábaimat már összezártam, hogy minél kisebb legyen a kísértés, hogy magamhoz érjek. A bimbóim meredezve állnak és érzem, szinte átszűrnék a melltartó erős anyagát. Zavar a fény is. Behúzom a sötétítőt

magam mögött, és a monitorra koncentrálok.

Egy nagy pinát látok magam előtt. Középen a csikló apró dombocskáját fedezem fel. Megérintem. Végigfut rajtam a hideg. Oldalt a kis és nagy rózsaszirmok veszik körül barlang kapuját. Folyik belőle valami. Peti nedves gondolata csordogál a pinából. Sima az egész bőrfelület. Egyetlen szőrszál sem akadályoz a látásban, az érintésben. Csupán a test apró redőit és hajlatait kell feltérképeznem. Siklik az ujjam. Hiszen ez a saját puncim. Azt látom magam előtt, ahogy meredek előre. Simogatom a mellem. A bimbómat a fogaim közé venném, ha tehetném, és úgy harapdálnám őket, ahogy Peti szokta. Finoman eljátszanék vele, és pajkos mosollyal haladnék egyre lejjebb a testemen. Szeretni akarom magam. Ahogy ő szokott szeretni engem. Ahogy én szoktam szeretni őt. Magamba döfném azt a kőkemény rudat. Kiszakítanám belőle, hogy fájjon. Hogy a kín pont olyan elviselhetetlen legyen, mint amit én érzek a hiányától. Szenvedek, ha nincs itt velem. Akarom őt. Akarom, hogy mélyen belém döfje a farkát. Hogy pillanatok alatt orgazmushoz juttasson. Simogatom magam. Egyik, majd másik mellem. A bimbóudvar is kemény. Az égnek meredve kiáltja, hogy Petiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii!!!!